

heder bør udgaae, saaledes antager Udvalgets Fleertal ogsaa, at det turde være rigtigt endnu at gaae et Skridt videre, og at paahvde Navngivelse af alle ansvarlige Deeltagere, selv om de ikke ere berettigede til at underskrive Firmaet. En saadan Opgivelse, der fordres i fremmede Lovgivelser, vil tiltrods for, at den ikke paahvdes ved § 2 Nr. 2, allerede ifølge Bestemmelserne i Nr. 3 være uundgaaelig i ethvert Tilfælde, hvor der maatte være gjort nogen Indskrænkning i det samtlige Deeltagere i Alt paahvillende solidariske Ansvar, og Udvalgets Fleertal skjønner ikke rettere, end at der ved, at Forpligtelsen bliver almindelig, gives Trediemand en yderligere Betryggelse, uden at Budets Efterlevelse kan medføre nogen Uleilighed. Det vil nemlig let sees og kunne fremgaae af Ufatelsen, at det alene er Meningen at fordre Navngivelse af virkelige Deeltagere, der paatage sig et personligt Ansvar ligeoverfor Trediemand (associés responsables), men ikke af dem, som maatte indskyde Midler i Forretningen, og vel tage Deel i Fordeel eller Tab, men ikke staae Risiko for Videre end deres Indstøb, (sleeping partners — associés simples bailleurs de fonds, commanditaires ou associés en commandite). At udstrække Forretningen til ogsaa at omfatte disse sidste finder Udvalget utilraadeligt, medens Trediemand, der agter at indlade sig med Firmaet, har et naturligt Krav paa at erfare, hvem der ere ansvarlige Deeltagere i samme, og hvem han saaledes kan holde sig til. Maatte denne Anskuelse vinde Medhold, formener Udvalget, at det i lige Maade bør paahvdes, at alle de opgivne Deeltagere ville have at underskrive Anmeldelsen, hvorved det vil være forebygget, at der skulde kunne skee Anmeldelse af Personer, som i Virkelighed slet ikke staae i Forbindelse med Firmaet.

Mindretallet (M. P. Bruun) kan ikke være enig i, at det er tilraadeligt at give Lovudkastet den af Fleertallet foreslaaede Udvidelse, der formeentlig bringer ind i Lovens Noget, der er fremmed for Udkastets Siemod. — Den tilsigter nemlig at give Trediemand Oplysning om det indbyrdes Forhold mellem Deeltagerne i et Firma, ogsaa for de Deeltageres Ved-

kommende, der ikke kunne forpligte Firmaet ligeoverfor Trediemand. En saadan Bestemmelse forekommer Mindretallet at være en unødvendig og altfor hemmende Indgriben i Forholdet mellem de enkelte Deeltagere i et Firma. Mindretallet kan derfor ikke tiltræde Fleertallets 1ste Endringsforslag til § 2.

Naar Udkastets § 14 dernæst i Rækken af Bestemmelserne om Retsvirkningen af de flette Anmeldelser har fastsat, at Tilbagekaldelser af eller Forandringer i tidligere Anmeldelser udenfor Tilfælde af Dødsfald først 3 Maanedere efter deres Anmeldelse og Offentliggjørelse kunne gjøres gjældende mod Trediemand, der uden paa anden Maade bevislig at have faaet Kundskab om, at Forholdet var forandret, har indladt sig i Retshandler i god Tro til, at det tidligere Forhold endnu var bestaaende, maa det antages, at Tanken har været at stifte ligestemmelighed imellem de Interesser, som her staae imod hinanden, ved paa den ene Side at fastsætte en Frist, udover hvilken Trediemand under ingen Omstændigheder skulde kunne høres med Paastand om Ubekjendtskab til den foregaaende Forandring, og paa den anden Side at henpege paa, at Domstolene med Hensyn til Retshandler, der maatte være indgaaede efter Anmeldelsens Offentliggjørelse, men forinden Udløbet af hiin Frist ville have at afgjøre, om det efter sund Opfattelse af samtlige Sagens Omstændigheder kan antages, at Trediemand virkelig har handlet i god Tro, og tiltrods for den flette Offentliggjørelse har været uvidende om den indtraadte Forandring. Denne Bestræbelse fortjener vistnok i og for sig Paaskønnelse og navnlig er Udvalget enig i, at det ikke gaaer an at tillægge Anmeldelsen ubetinget Gyldighed fra Offentliggjørelsens Dødsstund. Men ikke at tale om, at hiin Tanke ingenlunde fremgaaer med Klarhed af de Ord, hvori den er ifærdt, idet disse meget snarere synes at føre med sig, at der i Løbet af de 3 Maanedere slet ikke skulde kunne tillægges Offentliggjørelsen nogen Betydning imod Trediemand, og at den, der paa lovlig Maade var udtraadt af et Firma eller havde tilbagekaldt en Fuldmagt, ubetinget maatte føre Bevis for, at Trediemand ikke var i god Tro, medens den flette Offentliggjørelse